

ת"פ 7448/03/23 - מדינת ישראל נגד י' ב'

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 7448-03-23 מדינת ישראל נ' ב'(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
המאשימה: מדינת ישראל
נגד הנאשם: י' ב' (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירת תקיפת סתם בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים ולהם בן קטין כבן 4.5 שנים (להלן: "**הקטין**"), והם התגוררו בחיפה (להלן: "**הדירה**").

בתאריך 24.02.23 סמוך לשעה 18:13 בדירת השכן, עת היה מצוי הנאשם בגילופין, לעיני השוטרים שהגיעו למקום ולעיני הקטין, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שתפס אותה בידיה בחוזקה, כשהיא יושבת על הכיסא, הצמיד אותה לכיסא ונענע אותה מצד לצד וחדל ממעשיו רק כשהשוטר הורה לו לעשות כן.

בתאריך 22.2.23, בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, עת שב הנאשם לדירה, כשהוא מצוי בגילופין ולעיני הקטין תקף הנאשם את המתלוננת באופן שנתן לה מכה ללחי שמאל וגרם לה לחבלה של ממש. בהמשך אמר לה הנאשם כי ישבור לה את הפנים.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/2), לפיו הנאשם הורשע בשנת 2009 במספר עבירות גניבה. הרשעה זו התיישנה אך טרם נמחקה.

כמו כן, הגישה המאשימה את תיעוד החבלה שנגרמה למתלוננת (טע/3).

טיעוני הצדדים לעונש:

בטיעונים בכתב (טע/2), ביקשה ב"כ המאשימה, לאחר שעמדה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל באמצע המתחם, בין היתר, נוכח העובדה כי העבירות בוצעו על רקע צריכת אלכוהול, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל- 6 חודשי מאסר בפועל והפנה למספר פסקי דין התומכים לטענתו במתחם שהוצע.

עוד נטען, כי נסיבות ביצוע העבירות הן ברף הנמוך והחבלה שנגרמה באירוע הראשון היא קלה.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו המיידית של הנאשם במסגרת הליך מוקד ונטילת האחריות. עוד נטען, כי עברו של הנאשם ישן והוא בעבירות לא רלוונטיות לעניינו.

על כן, ביקש ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם ולהסתפק בתקופת המעצר.

דברי הנאשם:

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, אך טען כי מדובר במעשה "לא גדול" שאירע על רקע צריכת אלכוהול מצדה של המתלוננת, אשר לא מטפלת כראוי בבנם, ואשר נלקח על ידי רשויות הרווחה.

דין והכרעה:

שני האירועים נשוא כתב האישום בוצעו בהפרש של יומיים כלפי אותה המתלוננת, אשת הנאשם, ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)) מדובר באירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

על כן אקבע מתחם עונש הולם אחד, ובעת קביעת מתחם העונש אתן את דעתי לעובדה כי מדובר השני מעשי אלימות נפרדים שבוצעו כלפי המתלוננת.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה, וביטחונה האישי והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

אומנם קבעתי כי יש להתייחס לכתב האישום כאירוע אחד, אך אין להתעלם מהעובדה כי מדובר בשני מעשי אלימות כלפי המתלוננת שבוצעו בהפרש יומיים.

הגם שמעובדות כתב האישום עולה כי לא מדובר במעשים מתוכננים, הם בוצעו על רקע שתיית אלכוהול מצדו של הנאשם, בעטיו, ככל הנראה, הוא מאבד רסן על מעשיו.

כתוצאה ממעשי הנאשם, למתלוננת נגרמה חבלה של ממש בפניה, כפי שהדברים מתועדים בצילום (טע/3).

כך גם בוודאי נגרם למתלוננת מפח נפש ותחושת פחד והשפלה, כאשר הנאשם הכה אותה לעיני בנה הקטין ובהזדמנות נוספת גם לעיני השוטרים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות, רף האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת, והחבלה הגופנית שנגרמה לה כתוצאה מאלימות זו, אני קובעת כי מידת הפגיעה הינה ברף ממשי.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ניתן למצוא מנעד רחב של ענישה בעבירות של אלימות במשפחה, שנע בין מאסרים על תנאי במקרים קלים למאסרים בפועל לתקופה משמעותית. שני הצדדים הפנו אותי לפסיקה, אשר, לטענתם מצדיקה את המתחם לו עתרו.

להלן אפנה למספר פסקי דין מהם לטעמי ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שבפניי.

ברע"פ 5227/20 **סעיד עומר נ' מדינת ישראל** (6.8.20) הורשע המבקש בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, שתי עבירות של תקיפה סתם ושתי עבירות איומים. באירוע הראשון תקף המבקש את ארוסתו בכך שסטר לה בלחי, משך בשערה ונשך אותה בלחי ובגב וגרם לה לחבלות. ביום אחר דחף המבקש את המתלוננת, הפילה למיטה, נתן לה מכת אגרוף באוזן וגרם לה לדימום. בהמשך איים המבקש על אחותו וגם על המתלוננת. באישום השני תקף הנאשם את המתלוננת וגרם לה לחבלות של ממש בדמות סימנים אדומים על פניה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית**. על המבקש הושתו 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המבקש על גזר הדין נדחה בבית המשפט המחוזי. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא, על אף שנקבע כי העונש שהושת על המבקש הינו מקל.

ברע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.15) המבקש הורשע בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, תקיפה סתם כלפי בן זוג ואיומים לאחר שביצע מספר מעשי אלימות כלפי אשתו לאורך תקופה של כשנה. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש הושתו עונשים מותנים והתחייבות כספית. המדינה ערערה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי. ערכאת הערעור לא שינתה ממתחם העונש ההולם שנקבע, אולם קבע כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם ולהשית עליו 7 חודשי מאסר בפועל, כאשר יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19) המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בשלוש עבירות של תקיפה סתם נגד בת זוג ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, זיכה אותו מעבירות איומים ותקיפה סתם. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף פיצוי למתלוננת.** על המבקש נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש שהוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר.** נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין המבקש למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בת זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. **בית משפט השלום קבע כי מתחם עונש הולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות על דרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל** לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

בעפ"ג (באר שבע) 18376-12-13 פלוני נ' מדינת ישראל (19.3.14) הורשע המערער בביצוע מעשי אלימות כלפי רעייתו ובביצוע עבירה של תקיפה סתם. המערער תקף את אשתו בכך שבעט בה ותוך כדי היא נפלה והמערער שכב עליה. כחודש לאחר מכן, תקף המערער שוב את אשתו בכך שסטר לה. בית משפט קמא קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה משמעותי ועד 9 חודשי מאסר בפועל.** המערער נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 500 ₪ ו-4000 ₪ פיצוי למתלוננת. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר בפועל קוצר לחודשיים בדרך של עבודות שירות, כאשר כל יתר הוראות גזר הדין נותרו על כנם.

ברע"פ 28457-09-21 פונקץ' נ' מדינת ישראל (14.10.21), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של

חבלה במזיד ברכב, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית והשגת גבול. המערער הגיע לבית המתלוננת, השיג את גבולה, תקף אותה וכן גרם לה לחבלה בצמיג של רכבה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים שניתן לשקול את ריצוים בעבודות שירות לבין תקופה של 20 חודשים**. על המערער נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המערער לאור העדר עבר פלילי, והפחית את עונש המאסר ל-6 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 40254-07-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.1.21) הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המשיב ובת זוגו שתו אלכוהול או אז הוא תקף אותה באופן שבעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הכה באגרופים בפניה והפילה לרצפה וגרם לה לחבלות גופניות של ממש. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל** והשית על המשיב 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש, אשר התקבל ועל הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בפועל חלף עבודות השירות.

בת"פ 16383-09-22 **מדינת ישראל נ' אוסטינוב** (20.11.22) הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהיות הנאשם בגילופין, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה, נגח בראשה, ואחז בחוזקה בצווארה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ובין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים**. על הנאשם נגזר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת והחבלות שנגרמו לה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש, אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

אשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי:

שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת דיון מוקד, נטילת אחריות על מעשיו והבעת חרטה.

עוד, לקחתי בחשבון את העובדה כי לנאשם אין הרשעות קודמות בתחום הרלוונטי, הגם שיש לחובתו עבר בתחום הרכוש, שהתיישן אך טרם נמחק.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 6 חודשים מיום מעצרו בתאריך 24.2.23.

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים, מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות, פיזית או מילולית, כלפי בת זוג, וירשע בגינה.

לא מצאתי בנסיבות העניין לגזור על הנאשם עונש של קנס או פיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, במעמד הצדדים.